

VÁ ECHNO SE TO SESYPALO - II.

Ášter½, 14 Á•ervenec 2009

Je to pár dnÁ, co se tu diskutovalo a radilo Nikole, která psala, jak se s pÁ™ítelem "pÁ™ed 3 lety pustili do stavby domku, loni v létÁ se stÁhovali - nebylo to jednoduché, oba si mákli, vloÁili do toho veškeré úspory, Á•as, srdce." A najednou "bum ho" pÁ™itel pÁ™išel s tím, Á¾e jeho milenka Á•eká jeho dítÁ... Dost nepÁ™íjemné, po devítiletém souÁítí, kdy uÁ¾ jen Á•ekali na vlastní miminko... Nikola pÁ™eÁ•etla všechny vaše ohlasy a rady a píše:

Moc vám všem dÁkuji za komentÁ™e a rady. Myslím, Á¾e kaÁ¾dý máte kus pravdy. AÁ¾ uÁ¾ radíte to ukonÁ•it, naopak ještÁ poÁ•kat. Co já vím, jak ten Á¾ivot pÁjde dál; jestli jsem udÁlala správné rozhodnutí budu vÁdÁt aÁ¾ pÁ•ase, kdyÁ¾ se ohlídnu zpÁt. SnaÁím se vzít si z toho to pozitivní: takÁ¾e kdyÁ¾ uÁ¾ nic jiného, tak má tato zkušosť posune dál. Já jsem totiž doteÁ• mála Á¾ivot asi pÁ™íliš jednoduchý :-)), alespoÁ v tom, Á¾e co jsem chtÁla, to jsem ale zas na druhou stranu, peÁlivÁ jsem si všechno vybudovala, opravdu nic mi nespadlo do klína samo. K vašim dotazÁm - nevzali jsme se, protoÁ¾e pÁ™itel se nechtÁl Á¾enit, opovrhuje svatbami. Dokud vše fungoval a bylo nám spolu dobře, tak jsem na svatbÁ ani já nebazírovala, Á™íkala jsem si, Á¾e aÁ¾ budou dÁti ... No, ale teÁ• jsem vyÁ•etla :-). SamozÁ™ejmÁ, protoÁ¾e aÁ¾ teÁ• uÁ¾ mi docvaklo, Á¾e myslel jen na sebe a má se nikdy nezeptal, jestli mi nevezmem. A ohlednÁ našeho nového domu: máme ho pÁl na pÁl, takÁ¾e ode má dostane mou polovinu a já polovinu hodnoty domu oÁ•esanou o dluhy; na byt to - doufejme - staÁit bude... A taky jste chtÁli vÁdÁt, jak jsem pÁ™išla na nevÁru. Mála jsem velké tušení, tak jsem prohledala poÁitaÁ•, emaily (nejsem na to pyšná, nikdy jsem se mu nehrabala v mobilu apod., ale teÁ• mám aspoÁ jasno) a našla fotky - jednak ze sexu, ale i tÁ™ebas ji s kytkou ve vlasech. Má to taky rád dÁlával - myslím utrhnout kytku, dát mi ji do vlasÁ se slovy: "pozor, aÁ¾ ti nespadne". UpÁ™ím nÁ pochybuji, Á¾e k ní nic necítí. Odcházím od nÁj. Víím, Á¾e to bude zatracenÁ tÁÁ¾ké a asi to nejhorší ještÁ pÁ™íjde. Ale myslím, Á¾e nemÁÁ¾u jinak. Upnu se na své koníÁky, na které poslední roky nebyl Á•as a splním nÁjaké sny, které jsem odkládala. Ale i tak mám hrozný strach z prázdnoty... Moc všem dÁkuji za povzbuzení. Asi je fakt, Á¾e tak stará nejsem a Á¾ivot mám pÁ™ed sebou. A ty dÁti snad také pÁ™íjdou. Jen je mi teÁ• tak nÁjak smutno... Nikola